

surm võttab. Se olli Pitkasõrme Mad-
dise wiimne luggu!

Oh! et õppigo ommeti iggaüks sest
juttust wargusse eest eñrast hoidma ja
hirmo tundma. Mis kasso temmast kül
ellades on? Ta wiimne luggu on ikka
hirmus. Ei warga peäle süüni armo hei-
ta, ja tõeste, wargus touseb wahhest il-
ma et Barras sedda mõtleb. Maddis
olli karmwal ja pettis kül, süiski tuli lei-
temma wargusse tõ ja kombe, päwa ette.
Ja kas se kurri üllekohtune tõ maksab sed-
da hirmsa waewa ja nuhtlust ärra, mis
õigusse polest warga peale pañnakse?
Monne koppika eest ta wahhest warras-
tab, ja sadda piinjahopa ta saab, ja
nimmetamatta on temma häbbi ja teotus
lei-

leikide lohtlaste innimeste ees! Ugaa
ehk seislo wargus kül salaja, sago ta kül
innimeste lohto ees wariule pandud, är-
go tousko ellades — süiski, mis kasso
sest üllekohtusest tõest? Et mõttelgo om-
meti Jumimola peäle! — Kas woib sedda
rõmoga tehha? Kas woib seäl hea süd-
dame-tunnistus olla, kus wargusse pat-
hinge koormab, ja allati silma ees war-
jab? Kas woib lotust tulles hea põlwe
kiñnitada, ehk lapsel julgussega Jumimola
ette astuda, kui teise omma, warga- ja
üllekohtusel wiisi weel so läes, ja sinna
sedda ei olle kätte ainnud, egga taggasi
maksnud? Tõest, ei wargal olle rahho,
egga rõmo süddames, ja saaks ta ehk
kül omma üllekohture tõ ja kombe läbbi
riffaks, süiski se riffus ei makja tal sug-
gu, ei sada tal head, egga rõmo, waid
wae-